

Prvo poglavlje

Kvrugu, V., ubijaš me u pojam«, rekao je Butch O'Neal kopajući po ladici s čarapama u kojoj je tražio crnu svilu, a uspijevao pronaći samo bijeli pamuk.

Ne, čekaj. Izvukao je jednu dokoljenku. Nije baš neki uspjeh.

»Murjače, da te stvarno ubijam, čarape bi ti bile zadnja stvar na pameti.«

Butch je bacio pogled na cimera. Još jedan obožavatelj Red Soxa. Njegov... pa, jedan od njegova dva najbolja prijatelja.

A slučajno su obojica bili vampiri. Vishous je upravo bio izišao iz tuša. Oko struka je omotao ručnik i ponosno paradirao svoja snažna prsa i ruke. Navlačio je crnu kožnu motorističku rukavicu i prekrivao njome tetovažu na lijevoj šaci.

»Zar baš moraš nositi moje fine crne čarape?«

V. se osmjehnuo, a očnjaci su mu zabljesnuli usred kozje bradice.
»Udobne su.«

»Zašto ne zamoliš Fritza da ih i tebi nabavi?«

»Čovječe, Fritz je previše zauzet tvojom opsesijom odjećom.«

Dobro, možda je Butch nedavno došao u dodir sa svojim unutarnjim Versaceom, iako nitko ne bi ni pomislio da ga nosi u

sebi, ali koliko teško može biti nabaviti još desetak pari svilenih čarapa?

»Pitat ću ga u tvoje ime.«

»Pravi si džentlmen.« V. je odmaknuo tamnu kosu s čela. Nakratko se pokazala tetovaža na njegovoj lijevoj sljepoočnici, da bi ubrzo opet nestala ispod kose. »Trebalo ti Escalade večeras?«

»Da, hvala.« Butch je na boso noge navukao Guccijeve moskinke.

»Znači, ideš se vidjeti s Marissom?«

Butch je klimnuo glavom. »Moram znati na čemu sam. Ovako ili onako.«

A imao je osjećaj da će biti *onako*.

»Ona je dobra ženka.«

Definitivno jest, što je vjerojatno razlog zbog kojeg mu ne odgovara na pozive. Bivši policajci koji vole *scotch* ženama baš i nisu poželjni za veze, bile one ljudi ili vampiri. Naravno, ni činjenica da ne pripada njezinoj vrsti nije mu išla u prilog.

»Dobro, murjače, Rhage i ja popit ćemo koju u *One Eyed*. Potraži nas ondje kad završiš...«

Pozornost su im privukli udarci koji su zvučali kao da netko maljem razvaljuje ulazna vrata. V. je bolje namjestio ručnik. »Dovraga, ljepotan će morati naučiti koristiti zvonce.«

»Probaj ti razgovarati s njim. Mene ne sluša.«

»Rhage ne sluša nikoga.« V. je lagano potrčao niz hodnik.

Dok je buka jenjavala, Butch je prišao svojoj svakim danom sve bogatijoj zbirci kravata. Odabrao je blijedoplavi Brioni, zadignuo ovratnik bijele košulje i namjestio svilenu kravatu oko vrata. Dok je hodao prema dnevnom boravku, čuo je Rhagea i V.-a kako razgovaraju uz 2Pacovu pjesmu *RU still down?*

Morao se nasmijati. Čovječe, život ga je znao odvesti na razne strane, većinom ružne, ali nije mogao ni zamisliti da će jednoga

dana živjeti sa šestoricom vampirskih ratnika. Ni da će sa strane promatrati njihova nastojanja da zaštite svoju skrivenu, sve malo-brojniju vrstu. A ipak, sada je pripadao Bratstvu crnog bodeža. On, Vishous i Rhage bili su fantastičan trojac.

Rhage je živio s ostatkom Bratstva u glavnoj kući na drugom kraju dvorišta, ali trojka se družila u portirskoj kućici u kojoj su se smjestili V. i Butch. Rupa, kako su je sada zvali, bila je super gajba u usporedbi s ćumezom u kojem je Butch prije živio. Imala je dvije spavaće sobe s kupaonicama, čajnu kuhinju te dnevni boravak uređen u privlačnom postmodernističko-studentskom stilu: dva kožna kauča, plazma-televizor visoke definicije, stolni nogomet te posvuda razbacane sportske torbe.

Kada je ušao u glavnu sobu, Butcha je zabljesnula Rhageova pojava: crni kožni kaput spuštao mu se od ramena do gležnjeva, a crna potkošulja bila mu je uvučena u kožne hlače. U vojničkim čizmama bio je visok oko metar devedeset. Vampir je u toj kombinaciji jednostavno bio zgodan preko svake mjere. Čak i provjerenom hetero tipu poput Butcha.

Jebator je kršio zakone fizike koliko je bio privlačan. Plava mu je kosa straga bila kratko ošišana, dok je naprijed bila duža. Tirkiznoplave oči bile su boje mora na Bahamima. U usporedbi s njim, Brad Pitt izgledao je poput kandidata za plastičnu operaciju u emisiji *Reži me*.

No unatoč tomu što je bio šarmer, nije bio mamina maza. Iza očaravajućeg izgleda vrebalo je nešto tamno i ubojito, a bilo je očito na prvi pogled. Odavao je dojam tipa koji bi se smiješio i dok bi stvari rješavao šakama, čak i ako bi pritom pljuvao vlastite zube.

»Što ima, Hollywood?« upitao je Butch.

Rhage se osmjehnuo i otkrio blistav niz bisernobijelih zuba s dugačkim ocnjacima. »Vrijeme je za izlazak, murjače.«

»Dovraga, vampiru, zar ti sinoć nije bilo dosta? Ona crvenokosa izgledala je kao pun pogodak. A i njezina sestra isto.«

»Znaš mene. Nezasitan sam.«

No da. Ali srećom po Rhagea, postojao je nepresušan izvor žena koje su bile više no sretne što mogu zadovoljiti njegove potrebe. I dragi Isuse, tip ih je uzimao. Nije pio. Nije pušio. Ali zato je mijenjao žene kao nitko drugi koga je Butch ikada upoznao.

A ne može se reći da je Butch poznao mnogo čednih tipova. Rhage je pogledao prema V.-u. »Oblači se, čovječe. Ili se misliš pojaviti u *One Eyeu* u ručniku?«

»Prestani mi štopati, brate.«

»Onda mrdni guzicu.«

Vishous je ustao od stola koji je bio natrpan s toliko računalne opreme da bi se i Bill Gates popalio da je vidi. Iz tog je kontrolnog centra V. upravljao sigurnosnim i nadzornim sustavima u cijelom kompleksu, uključujući glavnu rezidenciju, podzemne dvorane za obuku, Grobnicu i Rupu, kao i sustav podzemnih tunela koji su povezivali zgrade. Kontrolirao je sve: pomične čelične kapke ugrađene na svim prozorima, brave na čeličnim vratima, temperaturu u prostorijama, svjetla, sigurnosne kamere, glavna vrata.

V. je sam postavio svu opremu prije nego što je prije tri tjedna Bratstvo uselilo u kompleks. Zgrade i tuneli postojali su od početka dvadesetog stoljeća, no većinu tog vremena nisu bili u upotrebi. No nakon srpanjskih događaja donesena je odluka da se sve operacije Bratstva objedine te su svi došli ovamo.

V. je otišao u svoju sobu, a Rhage je iz džepa izvadio lizalicu, odmotao crveni papir i stavio je u usta. Butch je osjećao da tip zuri u njega. Nije ga iznenadilo kada ga je brat počeo obrađivati.

»Pa dakle, murjače, ne mogu vjerovati da se toliko sređuješ za odlazak do *One Eyea*. Mislim, ovo je previše, čak i za tebe. Kravata, manšete... te su ti nove, zar ne?«

Butch je izravnao kravatu te posegnuo za jaknom Tom Ford koja mu je pristajala uz crne hlače. Nije se htio upuštati u razgovor o Marissi. Već je i usputno spominjanje te teme s V.-om bilo dovoljno. Uostalom, što je mogao reći?

Oborila me s nogu kada sam je upoznao, ali me zadnja tri tjedna izbjegava. Zato, umjesto da shvatim poruku, idem k njoj puzati i preklinjati poput nekog očajnog luzera.

Da, baš se htio time hvaliti pred gospodinom Savršenim, čak i ako mu je tip bio dobar prijatelj. Rhage je prevrtao lizalicu po ustima. »Reci mi nešto. Zašto se toliko trudiš oko odjeće? Šteta svih tih priprema. Hoću reći, cijelo te vrijeme gledam kako odbijaš ženke u baru. Što, čuvaš se za brak?«

»Aha. U pravu si. Odlučio sam živjeti u apsolutnoj apstinenciji dok ne stanem pred oltar.«

»Daj, stvarno me zanima. Čuvaš se za nekoga?« Kada Butch nije ništa odgovorio, vampir se lagano nasmijao. »Poznajem li je?«

Butch je stisnuo oči razmišljajući o tome bi li razgovor brže završio ako bi držao jezik za zubima. Vjerojatno ne. Kada bi se Rhage nečega uhvatio, ne bi odustajao dok ne bi zaključio da je dobio što je htio. Razgovarao je na isti način na koji je i ubijao.

Rhage je tužno zavrteo glavom. »Zar te ne želi?«

»Saznat ćemo večeras.«

Butch je provjerio kako stoji s lovom. U šesnaest godina rada kao detektiv u odjelu za umorstva nije baš uspio napuniti džepove. No otkako visi s Bratstvom? Imao je više zelembaća no što ih je stizao potrošiti.

»Sretan si ti, murjače.«

Butch ga je pogledao. »Kako si to zaključio?«

»Uvijek sam se pitao kako bi bilo skrasiti se s dostojnom ženkom.«

Butch se nasmijao. Tip je bio bog seksa, erotska legenda svoje vrste. V. je rekao da se priče o Rhageu prenose s oca na sina kada kucne pravi čas. Pomisao na njega kao nečijeg supruga bila je apsurdna.

»Okej, Hollywood, koja je poanta? Ajde, ispali.«

Rhage se trznuo i skrenuo pogled.

Svih mu svetaca, tip je mislio ozbiljno. »Čovječe. Slušaj, nisam htio...«

»Ma ne, u redu je.« Osmijeh se vratio, ali oči su mu bile prazne. Odšetao je do koša za smeće i bacio štapić od lizalice. »Hoćemo li se više pokupiti? Dosadilo mi je čekati vas dvojicu.«

Mary Luce uvezla se u garažu, ugasila Hondu Civic i zabuljila u lopate za snijeg koje su ispred nje visjele s prečki. Iako joj dan nije bio naporan, bila je umorna. Javljanje na telefon i odlaganje papira u odvjjetničkom uredu nije bilo zahtjevno, ni fizički ni mentalno. Stoga stvarno ne bi trebala biti premorena.

No možda je u tome stvar. Venula je jer joj ništa na poslu nije predstavljalo izazov.

Je li moguće da je vrijeme da se vrati djeci? Naposljetku, za to se školovala. To je voljela. To ju je nadahnjivalo. Rad s autističnom djecom i pronalaženje načina da im pomogne da komuniciraju ispunjavao ju je na bezbroj razina, i osobnih i profesionalnih. A dvogodišnja stanka nije bila njezin izbor.

Možda bi se trebala javiti u centar da provjeri imaju li slobodnih mjesta. Čak i ako nemaju, može volontirati dok se nešto ne oslobodi.

Da, sutra će to učiniti. Nema razloga za čekanje.

Mary je zgrabila torbicu i izašla iz auta. Dok su se vrata garaže spuštala, otišla je do prednje strane kuće pokupiti poštu. Dok je pregledavala račune, zastala je i omirisala hladnu listopadsku noć. Sinusi su joj zujali. Jesen je još prije mjesec dana pomela ostatke ljeta, a hladan vjetar iz Kanade najavio je promjenu godišnjih doba.

Voljela je jesen. A u unutrašnjosti države New York po njezinu je mišljenju jesen bila posebno lijepa.

Grad Caldwell u državi New York, gdje je rođena i gdje će najvjerojatnije umrijeti, bio je više od sat vremena vožnje sjeverno od Manhattana, pa se tehnički smatrao »sjeverom« države. Podijeljen

na pola rijekom Hudson, Caldie, kako su ga zvali starosjedioci, bio je tipičan američki grad srednje veličine. Bogate četvrti, siromašne četvrti, loše četvrti, normalne četvrti. Supermarketi i restorani s brzom hranom. Muzeji i knjižnice. Prigradski trgovački centri koji su dokrajčivali posrnuli centar. Tri bolnice, dva manja fakulteta i brončani kip Georgea Washingtona u parku.

Nagnula je glavu i pogledala zvijezde, misleći kako joj nikad ne bi palo na pamet otići. Nije bila sigurna je li to pokazatelj odanosti ili nedostatka mašte.

Možda je stvar u njezinoj kući, pomislila je uputivši se prema ulaznim vratima. Nekadašnji štagalj prenamijenjen u kuću nalazio se na rubu stare farme, a ponudu za kupnju dala je petnaest minuta nakon što je završila obilazak s agentom za nekretnine. Prostorije su bile male i udobne. Bila je... divna.

Zbog čega ju je i kupila prije četiri godine, odmah nakon što joj je umrla majka. Tada joj je trebalo nešto divno, a ujedno i potpuna promjena okoline. Njezin štagalj bio je sve što njezin djetinji dom nije bio. Ovdje su borove daske na podu bile boje meda, lakirane, bez mrlja. Namještaj je bio iz trgovine *Crate & Barrel*, potpuno nov, ništa staro i otrcano. Tepisi su bili od prirodnih materijala, mekani i obrubljeni brušenom kožom. Sve, od navlaka za naslonjače i zavjesa do zidova i stropa, bilo je kremasto bijelo.

U unutarnjem ju je uređenju vodila njezina odbojnost prema tami. Osim toga, ako je sve varijacija na bež, znači da se sve slaže, zar ne?

Odložila je ključeve i torbicu u kuhinji te dohvatila telefon. Aparat je rekao: *Imate... dvije... nove poruke.*

»Bok, Mary, Bill je. Slušaj, mislim da ću prihvatiti tvoju ponudu. Bilo bi super ako bi me večeras mogla zamijeniti u udruzi na sat ili dva. Ako se ne javiš, pretpostavit ću da si još uvijek slobodna. Hvala još jedanput.«

Uz *bip* je izbrisala poruku. »Mary, zovem iz ordinacije doktorice Della Croce. Htjeli bismo da dođete na kontrolu vezanu uz

liječnički. Možete li nas, molimo vas, nazvati kada dobijete ovu poruku da dogovorimo termin? Naći ćemo vremena za vas. Hvala, Mary.«

Mary je odložila telefon. Drhtanje je počelo u koljenima te se polako širilo prema mišićima u bedrima. Kada je stiglo do trbuha, došlo joj je da otrči u kupaonicu.

Kontrola. Naći ćemo vremena za vas.

Vratila se, pomislila je. Leukemija se vratila.